

Asbestonderzoek: naar een goede norm?

Sinds 2003 onderzoeken we in Nederland asbestverontreiniging in grond volgens NEN 5707. In 2011 was ik verheugd dat de NEN normcommissie zich voornam om de protocollen voor dit onderzoek (tezamen met alle andere asbest-onderzoekprotocollen) te actualiseren en te verbeteren.

De in 2003 opgestelde protocollen werden zelfs door de NEN commissie beschouwd als slecht leesbaar, te ingewikkeld, te theoretisch, niet eenduidig, te vaag, onoverzichtelijk en onlogisch. En dat kan ik van harte beamen: laat vijf mensen een asbestgehalte uitrekenen met dezelfde basisgegevens en je krijgt evenveel verschillende uitkomsten. Als de berekende gehalten rond de interventiewaarde liggen, leidt dit tot opmerkelijke discussies en veel frustraties. Ook ik moet toegeven dat ik het wel eens bij het verkeerde eind heb. En dan heb ik het alleen maar over de berekening: ook de beslissingen en activiteiten tijdens bijvoorbeeld de grondbemonstering zijn regelmatig onnavolgbaar en multi-interpretabel.

Toch hebben de onderzoeksbureaus de afgelopen jaren wel consensus bereikt over elementen in de methode. Vooral als het gaat over de keuze voor een beperkte screening

of een volledig onderzoek. Wareco beoordeelt bijvoorbeeld al jarenlang partijkeuringen en bodemonderzoeken in het kader van de grondaanvoer voor de toplaag van een grote voormalige vuilstort. Een paar jaar geleden werden grondleveranties regelmatig afgekeurd vanwege een veel te beperkte uitvoering van het asbestonderzoek. Misschien als gevolg van de scherpe handhaving, maar de laatste tijd is zowel de kwaliteit als de volledigheid van het asbestonderzoek sterk verbeterd.

Dat neemt niet weg dat verbeteren en verduidelijken van de NEN-norm hard nodig is. Helaas is de normcommissie er na drie jaar nog steeds niet in geslaagd om te komen tot een eindpublicatie. Voor grond (NEN 5707) ligt deze publicatie al bijna een jaar "op de plank" maar ik kan alvast verklappen dat deze norm uiteindelijk net zo ingewikkeld is als de huidige en dat wederom eenduidige rekenvoorbeelden ontbreken.

Het is niet alleen de normschrijvers aan te rekenen. Wat me namelijk ook verbaasd is dat slechts 20 vakgenoten de moeite hebben genomen om commentaar te leveren op het concept. Met zo'n beperkte terugkoppeling uit het werkveld is het moeilijk om een goed protocol te maken.

Mijn conclusie: De aanpassing van de asbestnormen lijkt niet te gaan leiden tot eenvoudigere protocollen die iedere bodemadviseur kan hanteren. De NEN-normcommissie is ook niet in staat geweest om "samen met de markt" te komen tot een beter product. De normherziening dreigt zo een gemiste kans te worden, waardoor weinig zal veranderen en frustraties blijven voortduren. Hier is niemand mee gediend, vooral niet onze bodem.

*Koen Termeer,
Wareco Ingenieurs*